

det fører hvore Forhandlinger her en Smule videre at fordybe sig deri, og derfor skal jeg gaa hen derover. Jeg maa kun sige, at naar man overfor det store Publikum vil bekæmpe Tendensen til Nedsættelse af Beskyttelsen, er der et Argument, som i den senere Tid er hyppigere anvendt end noget som helst andet, og som derfor af Ophavsmændene til det maa antages at slaa ganske særlig an, og det er Udtalelsen om, at man kunde endda forstaa, at man vil udsætte Landets Haandværk og Industri for den mulige Ødelæggelse, som Nedsættelsen af Tolden frembringer for dem, hvis det blot var en klækkelig Nedsættelse, hvis det var en Nedsættelse, som virkelig kunde antages at betyde noget stort for Forbrugerne, men de Nedsættelser, som foreslaas i et Forslag som dette — jeg har set flere Blade ræsonnere saaledes — hvad betyde de? Saa gøres der op, hvormeget det kan blive pr. Pund, og saa gør man gældende, at det vil aldrig kunne komme til at ytre sig i Detailprisen, det forbliver i Detailhandlernes Lommer. Jeg vil dertil sige, at denne Anskuelse, at saa store Beløb, som der her er Tale om ved de Toldsatser, der ere foreslaaede, skulde kunne blive i Detailhandlernes Lommer og ikke skulde komme ud til Publikum, er og har altid været mig en aldeles mystisk Betragtning. Jeg begriber ikke, hvorledes det skulde være muligt i en Tid, hvor Konkurrencen er saa skarp, som den er i vor Tid, hvor Varesnes Pris i den Grad trykkes ned til det mindste Laymaal under den ofte næsten ødelæggende Konkurrence, som der er mellem de alt for mange Detailhandlere, og i en Periode, hvor Brugsforeningssystemet har udviklet sig saa frodigt, at Detailhandlerne ikke alene have Konkurrence indbyrdes at slaas med, men ogsaa have dette Pres fra „Brugsens“ Side — jeg forstaar ikke, hvorledes det skulde være muligt, at adskillige Millioner da kunde forsvinde paa denne mystiske Maade i Detailhandlernes Lommer. Det kan meget godt være, at — for at tage en saadan Artikel — en Toldnedsættelse paa simple ensfarvede eller flerfarvede Bomuldsvarer eller lignende ikke vil give sig Udtryk i en Nedsættelse af Prisen med et Par Øre eller saa pr. Pund, naar der sælges i Smaapartier, men at Toldnedsættelsen nok skal give sig Udtryk i det hele Prisniveau, nærer jeg ikke den mindste Tvivl om. Den Besparelse, som fremkommer for Detailhandleren ved en Nedsættelse af Tolden, bliver han paa Grund af Konkurrencen nødt til at give

Udtryk enten paa de Varer, Tolden hviler paa, eller paa andre Varer. I Detailhandelen er det ofte saaledes, at for visse Varer kan Konkurrencen tillade, at de gaa op i en højere Pris end den naturlige, til Gengæld sætter Detailhandleren saa Prisen noget lavere for visse Varer, Konkurrencevarer. Der er endog Varer, som han undertiden sælger uden nogen som helst Fortjeneste, ja, jeg kender Eksempler paa, at der er Varer, der sælges med Tab. Saaledes var Sukker en Tid lang Konkurrencevare, som solgtes uden Avance eller endog med Tab. Altsaa, selv om en Toldnedsættelse ikke giver sig Udtryk i selve den paagældende Vares Pris, giver den sig Udtryk paa mangfoldige Maader og maaske i andre Vares Pris. Fordelen skal sikkert nok komme ud til Forbrugerne, og i alt Fald med Hensyn til den store Del af Forbrugerne, der købe i Forbrugsforeningerne, kan man ikke anføre Detailhandlerne som den Melleminstans, hvor Tolden forsvinder.

Noget lignende er Tilfældet med Avisudgiverne. Man har gjort gældende, at hvis Tolden paa Avispapir blev nedsat med 2 Øre, skulde alle Avisudgiverne blive saa uhyre rige. Det tror jeg ikke har det allermindste paa sig. Hvis nemlig den foreslaaede Toldnedsættelse og deraf følgende Besparelse i Produktionsudgiften ikke giver sig Udslag i, at Avisudgiverne nedsætte Abonnements- eller Avertissementspriserne, vil det sikkert give sig Udslag i, at Aviserne blive bedre, at Avisudgiverne ofre noget mere paa dem, idet de faa større Beløb at virke med. Thi Konkurrencen er paa dette Omraade saa skarp, at den nok skal gøre sig gældende.

Men bortset fra Forbrugersynspunktet, er der med Hensyn til Beskyttelsestolden et andet meget vigtigt, ja maaske nok saa vigtigt Synspunkt. Det er Spørgsmaalet om lige Ret for de forskellige Erhverv. Derfor er det, at Venstre altid har staaet paa den Side: saa vidt muligt efterhaanden at nedbringe Beskyttelsen, fordi man oprørtes over den Ulighed, der var i den Maade, hvorpaa de forskellige Erhverv vare stillede her i Landet. Man fandt, at det var ubilligt, at Staten støttede nogle Erhverv, som maaske vare mindre naturlige her i Landet, og begunstigede dem paa Bekostning af Landets naturlige Erhverv, idet man derved paa kunstig Maade drog Kapital og Arbejdskraft bort fra Landbrug, Fiskeri og forskellige andre ubeskyttede Erhverv over til beskyttede Erhverv.